



יד ושם



המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אגסי	שם פרטי: רחל
----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: שלימן		בלועזית Shlayman	
שם פרטי איתו נולדתי: רחל		בלועזית Rachel	
שנת לידה: 11/1/1931		מין: נקבה	
עיר לידה: חרקוב		בלועזית Harkov	
ארץ לידה: רוסיה			
שם פרטי ושם משפחה של האב: יוסף		שם פרטי ושם נעורים של האם: אנג'לה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: חרקוב		בלועזית Harkov	
ארץ המגורים: רוסיה			
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)			
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: קהיר- מצרים (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי		שנת עליה:	
		1944	
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	

**אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה**

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ברוסיה בעיר קרקוב. ההורים שלי היו אנשים עשירים מאוד. אבא היה בעל חוות סוסים גדולה ואימא עבדה כעוזרת שלו. אני קיבלתי הכול. היה לי סוסי פוני וחדר יפה והכול. לא היה חסר לי כלום. עם הזמן האנשים התחילו להתייחס אלינו מוזר ולדבר מאחורי הגב שלנו. יום אחד אבא אמר לי שאנחנו יהודים וצריך לשמור זאת בסוד. כשהגרמנים תקפו את רוסיה אנו היינו מאוד קרובים לאוקראינה והגרמנים היו מגיעים אלנו מאוד מהר. אבא העיר אותי לילה אחד ואמר לי להתלבש ושאנחנו עוזבים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

הוריי מכרו את כל התכשיטים שלהם ואת חוות הסוסים כדי שנוכל לעזוב את רוסיה ולעבור לאמריקה. אבא אמר שזו ארץ החלומות. גם אחיו של אבא ומשפחתו הצטרפו אלינו. אנחנו עלינו לרכבת ונסענו לסיביר ומשם עברנו באוניה גדולה שלקחה אותנו לאמריקה, אך בדרך האוניה זוהתה על ידי ספינה גרמנית ואנחנו ברחנו מהם לכיוון מצרים. נאלצנו לעבור למצרים. כשהגרמנים התקרבו לגבול מצרים אנו עברנו לישראל. אבא עבד שם כמטפל בסוסים אצל האנגלים ואחרי שהגרמנים התקרבו הוא עזב. אנו עברנו לישראל והמשכנו לגור שם. אחיו של אבי לא רצה להצטרף לישראל ונשאר במצרים.

נא ספרי/י על חיירך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בישראל אני למדתי בבית הספר ואבא עבד בחוות סוסים קטנה ואמא ניקתה בתים ובישלה בשביל משפחה אנגליה עשירה. אני התגייסתי לצה"ל בגיל 18 ושירתי כפקידה בחיל הקשר, שם הכרתי את בעלי יצחק שהיה המפקד שלי ביחידה. למדתי חינוך ועבדתי שלושים שנה כמחנכת ומורה לתנ"ך. יש לי שלושה ילדים, כולם נשואים עם משפחות וילדים ויש לי שבע נכדים ושלושה נינים. אני אישה ששמחה על מזלי בחיים. להרבה יהודים לא היה מזל כזה.